

звјезде и нама (бар мени) био је сасвим о.к. Супер је било то што ова четири дана нисмо провели само у *Lloretu*, него смо правили излете и у оближње градове.

Тако смо посјетили и Барселону. У том граду смо видјели много значајних ствари, али мени је највише запао за око стадион *Nou Camp* и *Sagrada Familia*. У склопу стадиона, поред терена и трибина, налази се и музеј са разним сликама, воштаним фигурама, медаљама, пехарима итд. Наравно, ово се све односи на фудбал. Ту је негдје и продавница са сувенирима, тако да нико није отишао са стадиона, а да није купио бар привјезак за кључеве у облику фудбалске лопте. А они највећи фанови купили су и дресове, наравно оригиналне, чија цијена иде од 80 евра па навише. *Sagrada Familia* је дјело познатог архитекте Гаудија и то је грађевина од које је мени, у правом смислу ријечи, застао дах. Иако је Гауди није успио завршити за вријеме свог живота, ова грађевина је право ремек-дјело. Радови су у току и савремени архитекти покушавају да заврше оно што је Гауди започео. *Sagrada Familia* је веома, веома висока грађевина са веома занимљиво урађеном спољашњошћу — све је пуно детаља и симбола који се односе на Исуса и његово рођење, живот, распеће и ускрснуће.

А сад нешто о томе како смо проводили вечери, односно ноћи... *Lloret De Mar* је пун разних дискотека и занимљиво је то да се не може проћи крај неке од њих, а да се не добије нека реклама или летак који говори да је та дискотека најбоља у граду. У почетку је занимљиво да ти момак или цура приђе и почне причати (на енглеском,

наравно) о том и том мјесту, како је тамо најбољи провод, музика за све, ово-оно.... Да, фино је послушати једно или двоје таквих људи, али послје је смо бјежали од њих јер стварно постану напорни.

Ми смо иначе ишли у двије дискотеке : *Hollywood* и *Tropics*. Нема се ту пуно шта рећи, музика трешти на све стране, не чујеш ни самог себе, сви плешу, гурају се... А онда изађеш напоље и чудиш се како је све тихо и опет не чујеш сам себе, али овај пут зато што су ти уши отказале... Осим у дискотеке, навече смо могли организовано ићи аутобусом и мало изван *Lloreta*. Тако смо ишли у *Фламенко бар* и на витешку вечеру гдје смо гледали витешки турнир и имали вечеру (цијело пиле и неки кромпир) коју смо јели рукама... Хе-хе, као прави средњевјековни људи.

И тако мало-помало дошао је и дан кад смо морали напустити *Lloret*. Али

то никако није био посљедњи дан екскурзије. Ту ноћ дио нас је преспавао у Кану, а дио у Ници, гдје смо имали слободан дан за шеткарење и куповину. Затим смо били у Монаку и Монте Карлу гдје смо видјели кнежеву палату, чувену писту *Формуле 1* и наравно, казино, гдје су неки и ушли, па чак и освојили нешто новаца. Били смо и у Венецији. И онда, након дугог пута, који је нама прошао као тренутак, дошли смо у Бањалуку. Иако ми је било драго што опет видим оне које сам оставила на почетку ове приче, у мени је нешто говорило: „Хоћу опет на екскурзију!!!”

